

Zesłanie Ducha Świętego

Klasa 8 i liceum

Przed rozpoczęciem czytania lekcji proszę wysłuchać audycji zatytułowanej „Charyzmaty Ducha Św.” i zamieszczonej obok na stronie REP.

Plan:

- Zapoznanie z opisem Zesłania Ducha Świętego
- Dary, charyzmaty i owoce Ducha oraz ich cel
- Osoba Ducha Świętego oraz Jego dary i charyzmaty, które mają służyć budowie Kościoła

"Zesłanie Ducha Świętego

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?» - mówili pełni zdumienia i podziwu. «Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? - Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńcy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże». Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: «Co ma znaczyć?» - mówili jeden do drugiego." Dz 2,1-12

Nie bez przyczyny tekst ten ma dwa akapity. Pierwszy opisuje osobiste przyjęcie Ducha Świętego przez apostołów, drugi reakcję ludzi, którzy zbiegli się na manifestację obecności Boga.

Jeden dzień - dwa wydarzenia

Dzień Zielonych Świąt inaczej Święto Plonów lub z greckiego Pięćdziesiątnica, to żydowskie święto pielgrzymkowe na pamiątkę pierwocin plonów składanych przed Bogiem, ale także i zwyczajowa rocznica nadania Izraelowi Prawa ST i zawarcia przymierza na górze Synaj. Pobożni Żydzi zbierali się w świątyni jerozolimskiej by oddać cześć Bogu i Jego Prawu zapisanemu na kamiennych tablicach.

Bóg obiecywał przez swoich starotestamentalnych proroków, że w dniach ostatecznych umieści swe prawo nie na kamieniu, ale w sercach swego Ludu. Zesłanie Ducha Świętego jest właśnie tym momentem, gdy ogień Bożego Ducha wypala je w sercach oczekujących Go uczniach Jezusa.

Wiatr, który wszystko zmienia

W domu, w jednym miejscu przebywali uczniowie, którzy zamknęli się w nim "z obawy przed Żydami". Bali się, że spotka ich to samo co ich Mistrza. Zgromadzeni rozbitkowie życiowi, zawiedzeni "porażką" nauczyciela, który zginął zanim spełnił ich oczekiwania, zebrali się w "jednym miejscu". Byli tacy sami, w takiej samej sytuacji. Nie wiedzieli co mają zrobić, jedyne co ich trzymało to obietnica Jezusa, którym im kazał czekać na Pocieszyciela, który ich wszystkiego nauczy i wszystko im przypomni.

I wtedy, w dzień pamiątki nadania Prawa ST, wiatr uderzył w dom. Był tak silny, że ludzie z okolicy zaczęli się zbiegać by zobaczyć co się stało! Bóg się objawił. Ukazał się pod postacią wichru, szumu i ognia. Ogień rozdzielił się i każdy z obecnych otrzymał jego część. Ogień często towarzyszy obecności Boga. Słynny pojedynek proroków za czasów Eliasza, zawarcie przymierza z Ludem i przejście ognia pomiędzy częściami ofiary, słup ognia w czasie wyjścia z Egiptu to tylko niektóre z momentów, gdy ogień Boży jest widoczny. Jan Chrzciciel mówił o Jezusie, jako o tym, który będzie chrzczył Duchem i Ogniem. I to się spełniło tego dnia. Jak pisze Łukasz, po otrzymaniu płomienia, każdy na którym On spoczął został napełniony Duchem Świętym.

Pierwsze dary Ducha

Świadectwem tej obecności Ducha Bożego były Jego dary: języki i prorokowanie. Charyzmaty to dary łaski, jakich udziela Duch by budować Kościół. Nigdy nie są one dawane dla własnej satysfakcji jednej osoby, bo mimo ich różnorodności, zawsze pochodzą od Jednego Pana i mają służyć Jego Ciału - Kościołowi.

Apostołowie napełnieni Duchem mówili w językach, tak jak im Duch pozwalał. A tym co mówili były wielkie dzieła Boże. Dar języków to chyba najwcześniejszy znak obecności Ducha. W Dziejach Apostolskich i listach jest mnóstwo wzmianek o tym darze i kojarzony był zawsze z obecnością Ducha Bożego.

Dar prorocstwa to nie tylko dar wiedzy tajemnej, przepowiadanie przyszłych wydarzeń, ale przede wszystkim to moc mówienia w imieniu Boga i o Nim. Apostołowie mówili o Bogu od tej chwili już nieustannie. Trzeba pamiętać do kogo przyszedł Pocieszyciel. Obdarował przecież ludzi rozbitych, doświadczających porażki i załknionych i sprawił, że stali się oni odważni i niezwykli. Nie bali się już mówić o Bogu, nigdy.

Wielkie zdziwienie

By zobaczyć to wydarzenie zbiegli się ludzie. To miało być widowisko, i ... było. Nie wiedzieli co mają o tym myśleć. Łukasz wymienia wiele grup narodowych, z których pochodzili wyznawcy Boga Jahwe (pobożni Żydzi i prozelici). Wszystkich łączy wielkie zdziwienie na fakt, że Galilejczycy, nie znający ich mowy, mówią o wielkich dziełach bożych.

Dlaczego to takie niesamowite doświadczenie? Na pewno na płaszczyźnie ówczesnej kultury wielojęzyczność nie była niczym nowym. Każdy podbity przez Rzymian naród musiał znać przynajmniej dwa języki: swój oraz najeźdźcy. Jednak usłyszenie w jednej chwili i przede wszystkim zrozumienie tego co się słyszy, przez tak różne narodowości to coś niespotykanego.

Siła z wysoka

Wypełniający uczniów Duch, podniósł ich i uzdolnił do misji jaką pozostawił im Chrystus. Od tej pory będą szli na cały świat by głosić Ewangelię wszelkiemu stworzeniu ora chrzczyć w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego. Wiemy z kart NT, że robili to odważnie, bez lęku, często poświęcając swoje życie za prawdę, którą głosili.

Poproś Ducha Świętego...

Dziś, gdy przeżywasz swoje życie w zamknięciu, gdy czasem brakuje siły czy entuzjazmu podobny jesteś do tych co oczekiwali obiecanego Pocieszyciela. Wystarczy, że będziesz Go pragnął, a przyjdzie. Nie musisz być bez grzechu, czy od razu doskonały. Musisz być taki jaki jesteś teraz, tylko z tęsknotą w sercu, która woła "chcę,

przyjdź... pragnę!". Możesz być pewny, że przyjdzie. Podniesie cię, umocni, da odwagę i sens życia, odnowi cię od środka, poruszy i poprowadzi do podobnych tobie, byś mógł im mówić co ci się przytrafiło.

Przypomnienie

Duch Święty to trzecia Osoba Trójcy Świętej. Jest miłością łączącą Ojca i Syna. Został posłany w dzień Pięćdziesiątnicy by budować Królestwo Boga na ziemi - Kościół. Przyniósł on pierwszym chrześcijanom swe dary, które nazywa się charyzmatami. Różne są te dary, najczęściej spotykane to dar prorocstwa, uzdrawiania oraz modlitwy w językach.

Zadanie 1

Napisz krótkiego newsa o wydarzeniach opisanych w Dziejach Apostolskich: (Dz 2,1-12)

Zadanie 2

Narysuj drzewo z Duchem Świętym jako gołębicą na jego wierzchołku, które będzie miało na gałęziach wypisane owoce Ducha Świętego.

"Owoce Ducha"

Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim cnotom nie ma Prawa." Ga5,22n

Zadanie 3

Opisz własnymi słowami Dary Ducha Świętego. Narysuj tabelkę i krótko opisz każdy z nich.

DAR DUCHA ŚWIĘTEGO

DAR MĄDROŚCI

DAR MĘSTWA

DAR ROZUMU

DAR UMIEJĘTNOŚCI

DAR RADY

DAR BOJAŻNI BOŻEJ

DAR POBOŻNOŚCI

Zadanie 4

Przeanalizuj fragment 1 listu do Koryntian św. Pawła o charyzmaty i wypisz te, które tam odnajdziesz? Odpowiedz także na pytanie: W jakim celu Duch daje charyzmaty?

"Charyzmaty Ducha Świętego

Nie chciałbym, bracia, byście nie wiedzieli o darach duchowych. Wiecie, że gdyście byli poganami, ciągnęto was nieodparcie ku niemym bożkom. Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: «Niech Jezus będzie przeklęty!». Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus». Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra. Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu prorocstwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar

języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce." (1Kor 12,1-11)

Rozszerzony Opis Darów Ducha Św.

DAR MĄDROŚCI

Jest on uczestnictwem w mądrości Jezusa, czyli widzeniem ludzi, rzeczy i ich relacji takimi, jakimi widzi je On. Jest to dar patrzenia na rzeczywistość oczami Boga, widzenia wszystkiego w perspektywie wieczności. Święty Tomasz pisał w tym miejscu o mądrości jako o "Bożym instynkcie". Ten dar jest związany bardziej z miłością niż z samym rozumem. Jego przeciwieństwem jest głupota, która jest brakiem smaku w sprawach Bożych. Głupota w myśleniu o życiu nie bierze pod uwagę krzyża, śmierci, kruchości życia; nie uwzględnia w ogóle Boga, zawęża horyzont życia wyłącznie do doczesności.

DAR ROZUMU

Jest on sztuką wnikania w tajemnice Boże. Dar ten pojmuje relację między Krzyżem a Trójcą Świętą, między moim krzyżem a miłością Boga - w konkretnej perspektywie mojego życia, losu. Pomaga on rozumieć głęboko to, co najważniejsze: życie, miłość, śmierć. Bez tego daru człowiek nie jest w stanie patrzeć z odwagą na to, co się z nim dzieje, traci "Ducha". "Rozumnie" znaczy "biorąc pod uwagę Boga".

DAR RADY

Jest on umiejętnością orientacji w moralnej złożoności życia. Pozwala radować się życiem, jego prostą i codziennością. Pozwala się nie gubić, niweluje niepokój rodzący wątpliwości, z których powodu człowiek odwleka podjęcie "moralnych" decyzji. Dar ten przynosi duchowy pokój, uzdalnia do entuzjazmu i do działania. Jest źródłem pasji życia.

DAR MĘSTWA

Jest pokarmem nadziei. To głównie ten dar uwalnia człowieka od lęku przed największym wrogiem - śmiercią. Daje siłę "Ducha", potrzebną w trudnych doświadczeniach życia, takich jak choroby, rozłąki, sytuacje, o których wiemy, że nie będą miały ziemskiego happy endu. Ten dar pomaga czerpać siłę do życia z samego źródła witalności: z Boga samego.

DAR UMIEJĘTNOŚCI

Jest on poznawaniem prawdy o Bogu i budowaniem wiedzy o sobie, ludziach i świecie na tej właśnie prawdzie. Tak o tym darze mawiał święty Proboszcz z Ars: "chrześcijanin natchniony przez Ducha Świętego potrafi rozróżniać. Oko świata nie widzi dalej niż życie, tak jak i moje oko nie widzi dalej niż do tego muru, gdy drzwi kościoła są zamknięte; lecz oko chrześcijanina widzi aż po głębię wieczności". A święta Teresa z Lisieux: "Wiedza Miłości, och tak! (...) Tylko takiej wiedzy pragnę!".

DAR BOJAŹNI PAŃSKIEJ

Jest on taką miłością do Boga, która świadoma jest własnej kruchości. To lęk przed tym, aby nie zerwać z Nim relacji, poczucie głębokie, że Bóg jest tajemnicą, z którą nie można igrzać; lęk przed tym, że nie jest się w stanie sprostać wielkiej, Boskiej miłości, a równocześnie silne pragnienie bycia całym dla Boga. To dar, który owocuje odpowiedzialnością za siebie i innych. Bojaźń wobec Pana nie jest czymś, co miażdży, ale czymś, co poszerza serce i daje radość. W tym sensie jest syntezą biblijnej duchowości.

DAR POBOŻNOŚCI

Jest on zdolnością traktowania Boga jako Ojca. Czyli bycia wobec Niego na sposób synowski; prosto, z ciepłym szacunkiem, czule; wychwalając Go i adorując. Światłem dla "bycia pobożnym" jest Jezus i Jego słowo Abba, Jego modlitwa. Ale pobożność wyraża się również w sposobie odnoszenia się do ludzi. Poznać ją po wrażliwości, delikatności, serdeczności. Łagodność jest jej lakmusowym papierkiem. Jej przeciwieństwem jest niezdolność rozumienia innych, niewrażliwość na nich, zatwardziałość serca. Pobożność ma po prostu swoje źródło w świadomości, że jest się dzieckiem Boga. I jest tej świadomości siłą oraz owocem. A jeśli się tego poczucia nie ma, to źle się traktuje zarówno Boga, jak i ludzi...